

Natuurkunstpark

2020

OVERBRUGGEN

Kunstenaars Vereniging Flevoland - www.flevokunst.nl

Inhoud

Colofon

pag. 4	Els Franken	Natuurkunstpark 2020 werd ondersteund door de gemeente Lelystad, het Prins Bernhard Cultuurfonds/Van Lange Fonds, Fonds Pictoright en Het Flevo-landschap.
pag. 6	Sietse van der Wal	
pag. 8	Marisja van Weegberg	
pag. 10	Ninette Koning	Gedongen door de coronacrisis is de route in twee fases opgebouwd.
pag. 12	Sonja Rosing	De kunstenaars van wie op 12 juli het werk gerealiseerd was, zijn: Els Franken, Marisja van Weegberg, Ninette Koning, Sonja Rosing, Michel Bongertman, Mira Ticheler, Linde Gadellaa, Stieneke Oeverbeek, Folkje Nawijn en Johanna Braeunlich.
pag. 14	Clara van den Hout	
pag. 16	Mira Ticheler	
pag. 18	Willem Hoogeveen	
pag. 20	Evelien Stor	De tweede fase werd op 13 september afgerond. De kunstenaars die toen hun werk plaatsten, zijn: Sietse van der Wal, Evelien Stor, Clara van den Hout, Mannie Krak, Marja Thijssen, Rob van den Broek en Willem Hoogeveen.
pag. 22	Rob van den Broek	
pag. 24	Linde Gadellaa	
pag. 26	Mannie Krak	
pag. 28	Stieneke Oeverbeek	
pag. 30	Folkje Nawijn	Maria van Daalen en Hein Walter schreven gedichten bij de werken.
pag. 32	Michel Bongertman	Organisatie: Michel Bongertman en Hein Walter
pag. 34	Marja Thijssen	Fotografie en vormgeving: Hein Walter
pag. 36	Johanna Braeunlich	Met dank aan Erna Koelman voor de foto's van de wandelingen.

VOORWOORD

Natuurkunstpark overbrugt
Waarbij veel evenementen corona zand in de raderen heeft gestrooid, heeft het voor de Kunstenaars Vereniging Flevoland juist voor nieuwe inspiratie gezorgd. De Kunstenaars Vereniging Flevoland presenteerde, in samenwerking met Het Flevo-landschap, net als de jaren hiervoor als gewoon de kunstroute Natuurkunstpark.
De kunstenaars lieten zich dit jaar inspireren door het thema Overbruggen. En als we naar de ontwikkelingen in de samenleving kijken, dan is dit thema goed gekozen. Door de toenemende polarisatie wordt de noodzaak om te overbruggen steeds belangrijker. De kunstenaars laten de schoonheid en de harmonie zien die gepaard gaan met overbruggen. Bij elk werk is een gedicht geschreven, dit keer door dichters Maria van Daalen en Hein Walter. De gedichten kon je niet alleen lezen bij de kunstwerken maar ook via een QR code beluisteren.
Er waren weer gratis ansichtkaarten beschikbaar gesteld, zeventien verschillende. Deze kaarten waren verkrijgbaar in het bezoekerscentrum. Daar kon men ook de plattegrond vinden.

Er gebeurde in dit jaar maatschappelijk een heleboel! Onrust, stress, onzekerheid, een verstandige lockdown, waardoor mensen soms onverstandige beslissingen maakten - zo kregen we te maken met vandalisme! Waar we konden, hebben we de schade hersteld. Het werk van Marisja van Weegberg kon helaas niet meer hersteld worden. Dat hebben we halverwege moeten weghalen.

Door de corona maatregelen hebben we de opening niet kunnen doen zoals we dat andere jaren deden. We hebben twee keer met een beperkte groep van veertig mensen de wandeling langs de werken gemaakt. Zo konden we de afstand van anderhalve meter garanderen. Deelnemende kunstenaars hebben daarnaast ook zelf met kleine groepjes de wandeling gemaakt.

Het meeste indruk maakte op ons het overlijden van Willem Hoogeveen. De week ervoor had hij zijn werk in het park nog afgerond. We kunnen zeggen dat hij in het harnas is gestorven.

Willem heeft vaak meegedaan aan Natuurkunstpark. We zullen hem missen.

Out of the box

Soms moet iemand
uit het kader stappen

om een ander
te ontmoeten

Soms moet iemand
in het midden

beide kanten
met elkaar verbinden

*

Als je geluk hebt- tegelgeluk 😊- klinkt er muziek uit die ene tegel waar je óp-gestapt bent, of die je nu aantikt: tííng! Stop niet met dansen, zing mee met het lied dat ver

uit de steeltjes, de bloemblaadjes, uit de ster van fijne gedroogde vertakkingen, op-licht en doorzichtig, stap voor stap, als hiphop de ruimte doorzeeft. Je adem, je lach, verder

nu, een eeuwig moment van natuur die je draagt, die je ook bent: wij zijn dit blad, zie je.

Verbinding

Los van elkaar
zijn we in staat
om eigen te zijn

de een is bijvoorbeeld
een haas misschien
de ander een theepot
prima in vorm

Voeg ons samen
dan worden we een
volledige verbinding

*

Breng geel in het landschap als een vuur, waarom stroomt het licht opwaarts langs de wilgentenen, in hun trillend traliewerk verschenen knoppen, openingen, bogen, die klaar om

te verbinden aanzwellen, het stoeit daar om met zwiepende bundels kracht te verlenen aan doorgang, doorgaan, zichtlijn van de ene aarde vol ruisende takken die maar om

beweging zingen met adem uit de grond: dat opstaan uit de dood in ruimte uitmond.

Kosmisch ei

Onbegrensd niets
ontzagwekkend alles

makkelijk overstemd
ongehoord aanwezig

Stilte verbindt ons
met het innerlijke zijn

Uit de stilte van het al
breekt de nieuwe tijd

*

We knoopten ze zelf vast, alle draden die ons onzichtbaar binden aan wat om ons heen is, wat we uitkozen. We zijn nooit alleen, we bewegen in een web dat mee beweegt,

jaar in, jaar uit. Heel het leven was stevig verankerd. We waren dichtbij. Toen opeens die anderhalve meter... Wat er verdween leek nog onbelangrijk: aanraken. Maar wie

weet wanneer we weer samen zijn, ontspannen, nu we tijd overbruggen met verlangen...

Overdraagbaar

We dragen
verdragen elkaar
nemen elkaar in bescherming –
aanstekelijke voorzichtigheid

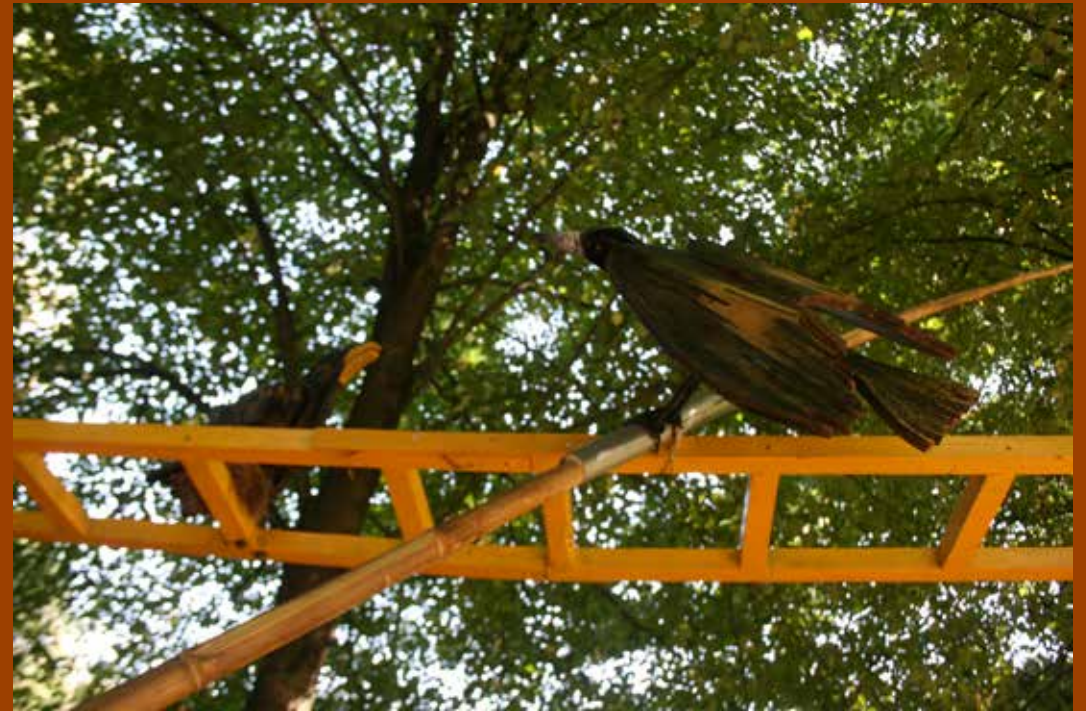
We varen samen
naar een andere tijd
we worden beter –
onverbeterlijk beter

*

De merel en de roek, twee vogels
die in hun onderbuik voelen dat
ze elkaar liever mijden, stappen
hier over hun eigen vooroordelen
en laten zich leiden door iets hogers.

De merel woont statig op een ladder,
boven de struiken in de bomen.
De roek heeft een polsstok nodig
om die vreemde ander te bereiken,
maar hij heeft het er voor over.

*

De aanraking bevestigt de ander. *Tik!*
Jij bent 'm! Kinderen rennen rond de boom,
schaterend, schieten alle kanten op, stroom
van wapperende handjes, voetjes die schik

erin hebben nog even snel... een kwartslag, blik
van gemaakte ontzetting, ben ik... En loom
lacht de tikker, *nu jij weer!* Holt zelf gewoon
weg als een haas, en daar gaat het spul... En ik

steek tastend vingers uit naar herinnering,
een moment verleden is bijna een ding...

Aan de ene kant ...

De brug naar de verte
wordt gelegd door iemand
die een ander wil ontmoeten.

Je staat in een kader en maakt
verbinding met een onbekende.

... en aan de andere kant

Kies een kant om te weten
hoe ver het oog kan reiken.

Wat je ziet blijft onzichtbaar
voor mensen die niet kijken.

*

Reik me je handen en laten we dansen,
lief, dwars door het park en door nacht en door dag!
We draaien en buigen, neigend met een lach,
kussen van blad tot blad zonlicht en kansen

op aanraking, adem... Wortels verschansen
zich diep in de aarde, beperkt is gedrag...
Nee, dat lijkt zo! Want alles ligt open, mag
worden en groeien, we dragen de kransen

van bloemen, dat zijn we, en ooit gaan we dood.
Maar aarde belooft ons: je slaapt in mijn schoot.

*

Meestal zien we door de veelheid weinig,
maar hier ervaren we het geheel,

zijn we zeker van de lijn die als een brug
samenvalt naar de overkant –

straks valt alles weer uiteen
en zien we tekens, fragmenten

van ons leven, delen van de tijd,
de maanden die verstrijken.

Hoor het ruisen

Hoor de stilte
van de sleutels

Hoor de mensen
die niet spreken

Alle deuren
die we sluiten

Alle levens
die vervliegen

Hoor het kraken
het gefluister

Doe toch open
kom naar buiten

*

Geworteld zijn we, zegt men, in de aarde
en in de werkelijkheid van alledag-
of is dat liefde? Dat je teruggeven mag
wat je gekregen hebt, wat je bewaarde

in elke vezel van het leven, waar de
adem de bloedcellen aanraakt, warmte zacht
kloppend licht wordt en uitstroomt. Dat je verwacht
wordt, aangeraakt bent en dat doorgeeft naar de

anderen rondom je, rondom ons, hier, want
we zijn allemaal kinderen, hand in hand.

*

Blauw verschiert de lucht als een vogel vertrekt
uit het licht, moeiteloos tussen de tralies
landt en op de rand van de kom heel precies
de snavel in water doopt, de kop heft, strekt

de weerloze hals en slikt. Langs veren lekt
een druppel, rolt door purperen weerschijn, kiest
een weg naar de aarde. Eksters, kauwtjes, driest,
rukken vergeefs aan de kooi: die overdekt

ons veilig. We vliegen zingend in en uit,
het lied klinkt hoger, het park ruist van geluid.

Hangbrug

De eerste stap
is de moeilijkste.

Aan de overkant
begint iemand
dezelfde reis
boven de diepte.

Beneden gaapt iets
dat koud maakt,
een kloof die eng is,
die we niet kennen.

We kijken vol spanning
naar de beweging en hopen
dat jullie elkaar vinden.

*

Als rood op 't water, kringen van daglicht
met drijfvermogen die met vliedunne
woorden in ons leven verankerd kunnen
worden, zich zacht bewegen in het uitzicht...

Als stenen die moeiteloos hun evenwicht
tussen waterlelies bewaren kunnen,
met bolronde binnenruimte: de hunne,
klankrijk en vol herinnerde berichten...

Wij zijn gemaakt van leem, het duurt maar even.
Wij tikken zacht tegen elkaar, wij leven.

